

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18687/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 97/24 од 21.03.2024. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 97/24 од 21.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 97/24 од 21.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 97/24 од 21.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 2476/23 од 05.09.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласка далековода ближе описаног у изреци, преко кат. парц. бр. .. уписане у лн. бр. .. КО ..., у површини од 302м² на којој је установљена службеност, сразмерно власничком уделу тужиоца од ½, исплати износ од 3.726,00 динара са законском затезном каматом почев од 05.09.2023. године као дана пресуђења до исплате и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова спора исплати износ од 93.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72...

10/2023), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 ... 10/2023), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

У овој правној ствари, правноснажном пресудом је одлучено о накнади због смањења тржишне вредности парцеле у ситуацији када је изградњом електромреже са дозволом надлежног органа конституисана законска стварна службеност преласка водова преко катастарске парцеле тужиоца, на основу члана 51. Закона о основама својинскоправних односа, које потраживање има свој основ у стварном праву из члана 53. став 3. наведеног закона.

Одлука нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцу исплати накнаду и о питању застарелости права на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године, о правном основу предметног потраживања.

Имајући у виду наведену садржину правног става овог суда, донетог и публикованог у циљу јединствене и усаглашене примене материјалног права, оцењено је да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 15.05.2023. године, вредност предмета спора износи 3.726,00 динара.

У овом имовинско-правном спору у ком је одлучено о тужбеном захтеву који гласи на износ од 3.726,00 динара, што не прелази динарску противвредност законом

прописаног ревизијског цензуса, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић